

תקות מנחם

גליון מס'
242 (3)

יו"ל לקראת ש"ק פרשת קדושים
"שבת נאך פסח" (= שבת אחרי חג
הפסח)
כ"ו ניסן, ה' תהי' שנת אל-על** –
שנת ביאת ה'משיח (בגימטריא)

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיליו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

סיפורי הפסח

יציאת מצרים מחודשת ונעלית כל שנה

א. שמעתי מהשליח של כ"ק אד"ש מלך המשיח
במיניסוטה, הרה"ח משה שיחי פעלער, הסיפור
הבא:

כמה וכמה פעמים אחרי שאד"ש מה"מ ביקר בסדר
של התמימים בלילה הראשון של פסח, הוא ביקר
בסדר שבחדר אוכל במרתף הפנימיה של תלמידות
"מכון חנה", המוסד לבנות המתקרבות ליהדות
ולחב"ד [בלילה הראשון הן עשו סדר כללי לכל
הבנות בניהולו והסברתו של א' המשפיעים או
השלוחים, וכרגיל בלילה השני הן סדרו שהבנות
ישתתפו בסדר אצל כמה וכמה משפחות אנ"ש
דקראון הייטס כדי שהבנות תראינה איך מתנהל
סדר של משפחה].

* להעיר על שאומרים פתגם חסידי על כגון דא; שבת שאחרי מועד,
כמו "שבת נאך חנוכה" "נאך סוכות", וכדומה; מלבד המשמעות
הפשוטה; שבת שאחרי המועד; הפתגם החסידי מפרש "נאך" – גם
במשעות "עוד-עדיין", שעדיין עוד פסח וחנוכה וכו', כי בשבת עולים
ונשלמים כל הענינים שהיו במשך השבוע ע"פ המבואר בחסידות
ובקבלה שהנאמר על השבת "ויכולו" (בראשית ב,א) שפירושו נגמרו
והשתכללו והתעלו "השמים והארץ" שבכל שבת ושבת נשלמים
ומתעלים כל עניני השבוע, ואד"ש מה"מ דיבר על זאת ריבוי גדול של
פעמים בהתוועדויות ש"ק, וע"כ בשבת זו עדיין מאירים ומתעלים כל
עניני הפסח!

** ע"פ הפסוק בתחילת הפטרת פרשת ויצא (הושע יא, ו): "ואל על
יקראוהו" שמורה שהנביאים קוראים ומעלים את ישראל "אל עלי" –
אל הקב"ה ועד למעלה הכי עליונה, הגאולה וביאת המשיח וע"ד
הנאמר (תבוא כו, יט): "ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה,
לתהילה ולשם ולתפארת", שיתקיים בשלימות בביאת המשיח
והגאולה!

ובפעם הראשונה שהרבי ביקר בליל הסדר בפנימיה
שבבנין החדש של "מכון חנה", הוא גם ביקר בחדרי
המגורים, וגם העיר הערות לשיפור החדרים לטובת
הבנות התלמידות.

הרבי כל שנה הי' סוקר את מטבח הפסח ואת
ה"סדר" של הבנות, ולפני שעלה ויצא, נתן להן את
ברכתו הקדושה, כולל גם ש"יסתדרו" בשידוכים,
ובשנה הבאה הן תנהלנה את סדרן הפרטי בביתן
ומשפחתן שלהן [וכל פעם במשך השנה ראו
"מופתים", שעד פסח הבא השתדכו ונהיו כלות
הבנות שהיו שם].

ב. ובשנה המדוברת ניהל והסביר את ה"סדר",
השליח הרה"ח משה שיחי פעלער. ואחרי שברך
אד"ש את הבנות לפני שעלה ויצא, שאל את הרב
פעלער: "מי כאן שואל את 4 הקושיות? והרב פעלער
הראה והצביע על בנו שהי' ילד קטן [היום הוא אברך
שליח אד"ש]. והרבי שאל את הילד בשפת האידיש:
"דו וויסט די פיר קושיות אויף אויסעווייניק? [=

"האם אתה יודע את ארבעת הקושיות בעל-פה?"]
והילד לא הי' מוכן שהרבי ידבר אליו, והי' מופתע
ומבולבל ולא הבין את דברי הרבי [הרב פעלער מציין:
"בני ב"ה ידע אידיש, אבל לא הי' מוכן ומופתע, ולא
הבין את דברי אד"ש]. הרבי חזר על השאלה
באנגלית: "do you know the four questions by
heart? [= "האם אתה יודע את ארבעת הקושיות
בעל-פה?"] והילד ענה: "כן".

ואז שאל אד"ש את האבא, הרב פעלער: "והאם אתה
יודע התשובה מה לענות לו? ... וכולם צחקו.. והרבי
עלה ויצא מהבנין.

ג. למחרת, ביום הראשון של פסח, אחרי תפילת
מוסף, כשהרבי הי' כבר בחדרו הק' הגיע במהירות
לביהכנ"ס מזכיר אד"ש הרב בנימין שיחי קליין

וחפש את הרב פעלער, ואמר לו שהרבי מבקש שיבוא לחדרו. ר' משה שהי' עם טליתו מיהר ונכנס לחדר כ"ק אד"ש וראה את הרבי עומד עוד עם טליתו.

הרבי אמר לר' משה, מה שהי' אתמול לא הי' דרך צחוק, ובכלל בחינוך הילדים, אצלם העניינים הם "רציניים" ואחראיים ופנימיים, ולא "צחוק", ולכן כששאלתי את הילד בהתחלה אם יודע את 4 הקושיות באידיש, ואח"כ חזרתי על השאלה באנגלית, היתה בזה כוונה פנימית. וכן מה ששאלתי אותך אם אתה יודע מה לענות? זה לא הי' צחוק, כי אצל הילדים כל דבר הוא עניין רציני ולבבי מכל הלב.

הרבי הסביר לו: "מה שכפלתי באנגלית את השאלה אם יודע את ארבעת הקושיות, היתה בזה כוונה פנימית ורצינית; כי באנגלית ענין זה מתבטא הרבה יותר פנימי ולבבי, יותר מאשר באידיש;

בשפת האידיש **בעל פה**, אומרים "אויף אויסערוועניק" שהמשמעות היא **מבחוץ**, שהכוונה, בלי להסתכל בפנים הספר אבל המילה מבטת חיצוניות. אבל באנגלית **בעל פה** אומרים **by heart** – שהמשמעות **בלב** ז.א. בלי הספר אבל מתבטא במילה פנימית. ומכיוון שאצל הילדים מה שעושים ואומרים הוא **לבבי** מהלב, לכן חזרתי על השאלה באנגלית.

והשאלה הפנימית והלבבית של הילד היא; מה חוגגים וחווים בליל הסדר את יציאת מצרים השנה, הרי כבר בשנה שעברה ערכנו הסדר ויצאנו **כבר ממצרים**, בשביל מה צריכים לערוך שוב הסדר ולצאת ממצרים!?

ועל שאלה פנימית ולבבית זו, אמר לו הרבי ושאל את ר' משה פעלער; האם אתה יודע מה לענות לו?

והתשובה ע"כ; שנכון שכבר יצאנו ממצרים בשנה שעברה, אך השנה צריכים שוב **"יציאת מצרים"** בדרגא מחודשת; דרגת יציאת מצרים שהגענו אליה בשנה שעברה ויצאנו אז מההגבלות והמיצרים הרוחניים לדרגות גבוהות יותר, במשך השנה התרגלנו לזה וזה נהי' כבר מגבלה, והשנה צריכים לצאת גם ממגבלות אלו ל"יציאת מצרים מחודשת" בדרגא גבהה יותר, וכך **מידי שנה בשנה!**

יום הולדת מחודש כל שנה

ד. לר' משה יש ביום הראשון של פסח **יום הולדת**, והוא חשב לעצמו; [באותם השנים היו נכנסים לכ"ק אד"ש ביום ההולדת כל שנה, ואם לא הי' ביום זה "יחידות" היו נכנסים בשבועות הסמוכים לפני"ז או לאח"ז, וביום-טוב אף פעם לא הי' "יחידות"] אבל הרב פעלער תוך כדי עמידתו ב"יחידות" לפני הרבי, חשב לעצמו; הנה אני נמצא ב"יחידות" ביום ההולדת, אנצל זאת לבקש ברכה ליום זה, ואמר: "רבי, היום יום הולדתי, ואני מבקש ברכה".

וע"כ אמר לו אד"ש מה"מ: "הנה זה ממש אותו הענין; כמו שיציאת מצרים לא סתם חוזרת על עצמה, אלא מידי שנה בשנה היא מחודשת ובדרגא הרבה יותר נעלית וגבוהה, **והוא הוא אותו הענין של יום הולדת!** שזה לא רק חוזר על עצמו כל שנה, וניתוספה עוד שנה ללוח החיים שלו, אלא זו שנה **חדשה ומחודשת** ויום הולדת **חדש** ומחודש בדרגא גבוהה יותר, וממילא גם החלטות **חדשות ונעלות יותר!** וההחלטות של השנה שעברה לא מספיקות השנה, וצריכים לעלות ולחדש בקודש! [ואפשר לקשר זאת עם המסופר שהרביים מידי שנה בר"ה קבלו על עצמם לקיים **הידור חדש**, ואד"ש אמר בשיחות שיום הולדת הוא מעין ר"ה פרטי בחיי האדם.

ואולי אפשר לקשר עם כך שיציאת מצרים הוא זמן לידת עם ישראל, כמ"ש "לקחת לו גוי מקרב גוי", ובנביא יחזקאל מדמה זאת ללידה.

ואפשר לקשר זאת במשמעות הכפולה של המילה "שנה"; - מלשון - חוזר ונשנה. ומלשון - **שינוי**, גם בעבודת האדם, וגם מידי שנה יש אור עליון וגבוה שלא הי' כמוהו לעולם (כמ"ש האדמוה"ז בתניא באיגה"ק סי' ? בביאור הכתוב: "עיני הוי' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה")

שלילת האנגלית

אד"ש פעם התבטא בצער בשיחה בהתוועדות: "אך **און וויי אז ס'דא די וואס קענען ענגליש בעסער ווי לשון הקודש**..." [= אוי ואבוי שיש כאלה שיודעים אנגלית יותר טוב מלשון הקודש...]

כל התמימים של ה"קבוצה" – בסדר הישיבה

כשאני באתי ב"קבוצה" מארץ הקודש בשנת תשכ"ח, כשביקר אד"ש ב"סדר" של הבחורים במטבח שהי' אז בפנימיה ב - 749 בקומה הראשונה, "סקר" את הקערות של התמימים [וכמ"פ העיר הערות עם משהו מסוים לא ע"פ הדין או המנהג] וכל שנה לפני שיצא נתן ברכה לתמימים, חברי ההנהלה התלוו אליו, והרבי שאל את ראש הישיבה הרה"ג הרה"ת **מרדכי ז"ל מענטליק** האם כל התמימים של ה"קבוצה" נמצאים? ובפועל בחור א' הלך לעשות הסדר אצל אחיו אברך חסידי שגר בשכונה סמוכה, והרב מענטליק שלח בחורים לקרוא לו ולהביאו לסדר הישיבה, ולא הי' רגוע עד שהודיעו לו שהתמים הגיע,

ומכאן ראו שהרבי רוצה **שכל תלמידי ה"קבוצה" יהיו בסדר של התמימים במטבח הישיבה!**

ואתהלכה ברחבה!

א. כשבא אד"ש לסדר התמימים פעם ראשונה שעברו למטבח חדש ומשופץ בקומה הראשונה

של 1414 (והי' מקום הרבה יותר גדול מהמטבח ב-749) ומנהל פועל של הישיבה, הרש"ג, גם התלוה לרבי, וגם אנחנו הרמ"ם של הישיבה. והרבי אמר לרש"ג: **"ס'איז א הרחבה! זאל זיין א גרעסערע הרחבה!** [= "זו הרחבה! שתהי' הרחבה יותר גדולה!"] ז.א. שכבר אז ראה הרבי שיצטרכו להרחיב יותר, עד שעשו המטבח הגדול בקומת המרתף של הבנין. הרבי כל פעם גם הי' מבקר בחדר הבישולים אצל המנהלת הותיקה גבי' (מיסעס) מוסיא ע"ה ונתן לה ברכה מיוחדת, וכל השנה היתה מחכה בהתלהבות לברכה והצלחה זו. גם הרבי הי' מתעניין ומורה שצריכים להיות שם נרות דלוקים.

נהרא נהרא ופשטיה

כשבאו התלמידים מפרס (איראן), שהרבי הטיל על החסיד והעסקן הנמרץ הרב יעקב יהודה ז"ל העכט להציל התלמידים משם, והרב העכט עשה להם מוסד לימודים ופנימיה. ולפני פסח הורה הרבי שיתנו להם לאכול בפסח גם אורז, שזה מנהגם (כי הספרדים לא קבלו את גזירת איסור קטניות בפסח), ובליל הסדר הרבי גם הלך לבקר את הסדר שלהם שעשו בבנין ה"פארבאנד" בקינגסטון (מעל הספרי' של צא"ח והיום שם הכולל של אד"ש).

גדולה הכנסת אורחים!

כמה פעמים בחודש תשרי, מקום הנ"ל הי' המטבח וחדר אוכל של "הכנסת אורחים", לכל האורחים שהגיעו לכאן מכל העולם, ובפרט מארה"ק. והרבי הלך לשם לברכס, בשבת שובה לפני סעודת שבת (בשנים אח"כ הרבי הי' בא לברכס בליל יו"ט או שבת חוה"מ סוכות, בסוכה שבחצר 770 – "בית משיח"). לפני שנכנס הרבי לבנין ה"פארבאנד" אמר ליו"ר ומנהל כל ההכנסת אורחים, הרב משה ז"ל ירוסלבסקי, שהוא יכנס ראשון. אבל ר' משה ביקש שהרבי יכנס קודם, והרבי אמר לו: "אתה המכניס אורחים, וע"כ נאמר: "גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה", ולכן אתה צריך להכנס קודם"

בגין מכבד אד"ש

כשהגיע לכאן ל"יחידות" באב תשל"ז ראש הממשלה דאז מר מנחם ז"ל בגין, הרבי יצא מהבנין לקראתו לקבל אותו בחוץ, והלך איתו יחד, ובפתח הכניסה הרבי הראה לו להכנס ראשון, אבל בגין שהי' מוקיר רבנו, ביקש שהרבי

יכנס ראשון, ואד"ש עמד על כך שבגין יכנס קודם, ובגין ראה שאת הרבי אי אפשר ל"כופף", והוא הכניס את רגלו ואז הרבי נכנס [אני עמדתי בפנים וראיתי זאת, אבל בהמשך לא הבחנתי ולא שמתי לב, והרה"ת משה שיחי' פערמן שליח אד"ש בציילי סיפר לי שהבחין] ואח"כ כשהרבי נכנס בגין הוציא את רגלו כדי שהרבי יהי' קודם, ונכנס אחרי הרבי.

כזה ביטול ודרך ארץ הי' לו לרבי, וגם בשלמוות הארץ הי' לוחם חזק, עד כדי כך שכשיצאו אח"כ מהבנין אחרי ה"יחידות", שאלו העיתונאים בחוץ את הרבי אם הוא סומך על בגין? והרבי ענה:

"MORE THAN HUNDRED PROCENT!"

[= יותר ממאה אחוזים!], ז.א. שהי' לגמרי לוחם בשלמות עבור שלמות הארץ, [אלא שאח"כ ב"קעמפ דייויד" הכניס לצוות שלו אנשים אחרים ש"פיתו" אותו ולחצו לוותר ר"ל].

ביאת ה"קבוצה" – מעשה ניסים

ב"קבוצה" שלנו בשנת תשכ"ח, [באותם השנים היו ה"קבוצות" מפסח עד פסח, ואמרו שהרבי רוצה שהתמימים יראו 4 סדרים אצל הרבי], במשך כל החורף ניסו העסקנים הרה"ח שלמה ז"ל מיידנצ'יק יו"ר כפר חב"ד, והרה"ת אפרים ז"ל וולף מנהל תות"ל בארה"ק (אז כל הקבוצה למדו בתות"ל כפר חב"ד), להשיג היתר יציאה אצל שלטונות הצבא ולא הצליחו, עד שבתחילת ניסן, הגיעה תשובה סופית מהצבא שלא נקבל היתר יציאה. (והחזירו לנו הכסף שכבר נתנו עבור הכרטיס).

וכשבוע וחצי לפני פסח הגיעה הוראה מאד"ש מה"מ לפנות לשר הבטחון בעצמו (שהי' אז משה ז"ל דיין), ונקבל ההיתר יציאה, דבר שלא הי' לו מקום בדרך הטבע, אחרי שכל החורף לא הסכימו וכבר נתנו את התשובה הסופית השלילית.

אז פסח הי' בשבת, וביום שני בערב (רק חצי שבוע לפני פסח) הודיעו לנו בבתינו (אז הי' "בין הזמנים") שמקבלים את ההיתר יציאה ושנבוא למחרת לת"א לעשות בדיקות רפואיות (אז היו צריכים לעשות בדיקות לפני הכניסה לארה"ב) ובעז"ה נוסעים ביום ה'.

במשך יומיים עשו את כל ההכנות, והטיסה היתה ביום ה', והגענו לכאן ביום ה' בערב, ליל בדיקת חמץ.

וכשיצא הרבי לביתו בליל בדיקת חמץ והרבי ראה את תלמידי ה"קבוצה" עומדים יחד בפתח, הוא חיך ואמר: **"א פריילעכן און כשר'ן פסח, מיט פריילעכע הכנות!"**

ובחג הפסח אמר אד"ש להמשיע הרה"ח שמואל ז"ל לויטין: **"שהקבוצה באו באופן של ניסים!"**

לעילוי נשמת

אביו ר' **דובער** ב"ר **דוד** ז"ל

נפטר כ"ג **כסלו** ה'תשע"א

ואמו **דבורה** בת ר' **מרדכי** ז"ל

נפטרה כ"ג אלול ה'תשנ"ה

ויה"ר שיפעלו טוב בעד כל בני משפחתם לחיים מאושרים להצלחה בגשמיות
וברוחניות מתוך הרחבה בריאות ושמחה ולשפע נחת חסידותי מכל יוצאי חלציהם
ויקויים במהרה היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בביאת וקבלת מלך
המשיח והגאולה השלימה, מי"ד ממ"ש, **נאו!**
נדפס ע"י בנם הרה"ת **דוד** שיחי **זולאף**

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!